

Pasilli 2/2013

Mi Mi Po Htistä vuoden
pakolaisnainen s. 14

Pasilli 2/2013

PAU Pasilan Osasto ry:n jäsenlehti

ISSN 0785-532X

Painos 2300 kpl

Osoitteen muutokset:
Jäsenrekisterin hoitaja
Ilkka Silo ilkka.silo@itella.com

Toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan Osasto ry
PL 925
00231 Helsinki

Sähköposti
pasilli.lehti@gmail.com

Painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Julkaisuaikataulu

nro	aineisto	ilmestyy
2	3.5.	31.5.
3	30.8.	23.9.
4	29.11.	20.12.
1/2014	31.1.	28.2.

Päätoimittaja ja taittaja
Anne Kettunen
pasilli.lehti@gmail.com

Toimituskunta

Anne Kettunen

Jouni Kaiponen
jouni.kaiponen@itella.com

Topi Saksala
topi.saksala@posti.fi

Jari Pellikka
jari.pellikka@posti.fi

Hei työtoverit!

Nyt se sitten alkoi. Postin perustoimintojen siirtäminen kaukomaille, Intiaan tai Filippiineille. Ja mitä hyötyä siitä sitten on Itellan kaltaiselle valtion omistamalle yritykselle? Ainakin voi sanoa, että poliitikkojen, etenkin ministereiden puheet ovat kaksinaamaisuudessaan pöyristyttäviä. Sanotaan, että pitää luoda uusia työpaikkoja ja pitää väkeä pidempään työelämässä. Mitä sitten tekee valtion yritys? Juuri päin vastoin, alkaa ulkoistamaan ja viemään työtä Suomen ulkopuolelle. Tällä tavalla ei ainakaan kotimaan ostovoimaa lisätä.

Kyllähän työvoima on halpaa kaukoilla, epäilen kuitenkin, että Hollannin posti vetää oman siivunsa kaupasta ja miten on sitten tietoliikennetyhteyksien laita? Ohjataanko nekin Hollannin postin kautta eteenpäin, vaiko suoraan Itellalta Suomesta? Tietoliikennetyhteydet ovat yksi riski. Olisihan se hauskaa, kun joulun kiihkeimmän koodauskeson aikana pämähtäisi yht'äkkiä yhteys poikki! Epäilen myös, että manuihin joutuu paljon kirjeitä koodauksesta. Väki ulkomailla ei välttämättä hoksaa, jos numeroiden paikat kuoreissa ovat vaihtuneet, tai jos numeroa ei ole ollenkaan, vaan siinä lukee vaikkapa TEHY tai pelkkä kaupungin nimi. Ai niin, mutta työn laadullahan ei tänä päivänä ole mitään merkitystä!

Työn kierto heikkenee koodauksen siirron myötä ja veikkaan, että pidemmällä tähtäimellä se johtaa sairaslomien lisääntymiseen ja joidenkin kohdalla sairaseläkkeelle siirtymiseen. Huomioidaanko nämä kustannukset myös koodauksen siirron yhteydessä?

Tähän lehteen sukeutui ulkomaalaisteema. Vuoden pakolainen Mi Mi Po Hti työskentelee Itellalla s. 14 ja Lasse Nevalainen kävi tervehtimässä kummityttöään Patricia Yanezia Chilessä s. 16. Lisäksi ulkomaalaisesittelyssä Eduardo Caricio Ribeiro s. 8.

Aurinkoista kesää kaikille!

Anne Kettunen

Tässä lehdessä

Pasilan Osaston 50-vuotisjuhlakokous Vantaalla	s. 6
Mi Mi Po Hti valittiin vuoden pakolaisnaiseksi	s. 14
Lasse Nevalainen kävi tapaamassa kummityttöään Chilessä	s. 16
Vauhdikas versio Anton Tsehovin kolmesta sisaresta	s. 20
Liittokokous lähestyy	s. 26

Pasilan kuulumisia

Kevättä rinnassa ja mieli paratiisisaarilla, vai miten se nyt menikään. Meille tuli ”lommo” ja ”paha mieli”, kun työnantaja vie työt toisaalle. Sopii kysyä, onko työmme laadullisesti heikkoa? Itellan johdon toimet tai paremminkin toimimattomuus on aivan käsittämätöntä valtion yhtiöltä, jolta odotetaan yhteiskuntavastuuta ja nuhteetonta toimintaa. Itella tekee kauppoja yritysten kanssa, joilla ei ole puhtaat jauhot pusseissa. Yrityksen imago sai nyt sellaisen tällin, jota ei unohdeta aivan heti.

Meille Itellan työntekijöille tämä antaa erittäin ikävän signaalin, kun puhutaan eettisistä arvoista ja milloin mistäkin pelisäännöistä, joita jokaisen täytyy noudattaa. Mielestäni valtion 100 % omistajana on annettava erittäin vakava varoitus tai potkut töiden lyömisistä laimin, ja, että pöytälaatikko-omistukset on purettava välittömästi. Vastuuministerillä lienee homma hanskassa siinä määrin, että kaikki asianosaiset saavat ansioidensa mukaan.

On valitettavaa, kun pitää kertoa oman työpaikan asioista tähän sävyyn, mutta kun en pysty Pointterissa olevien kirjoitusten tasolle millään, vaikka kuinka haluaisin. Onnekseni pystyn vielä hymyilemään, mutta se johtunee muista tekijöistä.

Olin täysin unohtaa, että postikeskuksen asioista minun piti kirjoittaa muutama rivi. Henkilöstöltä kantautuneiden tietojen mukaan yleisesti ottaen ilmapiiri on parantunut. Huomaan, että kännykkä ei ole soinut yhtä tiiviisti kuin taannoin ainakaan, kun puhutaan johtamisesta ja sen tasosta.

Hiljaiselo ei ole kuitenkaan aina hyvästä, vaan epäkohdat tulevatkin yleensä puun takaa. Ylilyönntejä tietysti on, mutta niitä ratkotaan luottamusmiesten toimesta hyvinkin aktiivisesti. Sanotaan, että kysyjä ei tieltä eksy ja sama pätee myös täällä työelämässä. Ei ole väärin, jos esimies tohtii kysyä vaikkapa luottamusmieheltä tulkintaa johonkin työehtosopimusasiaan. Väärin tekeminen aiheuttaa usein suuremman työn, kuin se, että asia olisi käyty yhdessä läpi jo aiemmin.

Tätä kirjoittaessa on työnantajalta tullut YT-neuvotteluesitys videokoodauksen siirtämisestä Hollannin postin tytäryhtiön tehtäväksi. Vielä en tiedä, missä maissa kyseisen tytäryhtiön toiminnot ovat, mutta sekin selvinnee tässä matkan varrella. Neuvotteluun kohdistuvaa materiaalia ei ole toimitettu. Työnantajan vitkuttelu tämän suuntaisissa asioissa on hyvin yleistä. Uskon ja toivon, että päätöstä asiasta ei ole vielä tehty, koska asioista ei ainakaan allekirjoittaneelle ole viestitty mitään suunnitteluvaiheen aikana.

Tarkoitus on vähentää Helsingin ja Oulun postikeskusten työtaakkaa 31 henkilötyövuoden verran. Tämä tarkoittaa sitä, että niin sanotut kevyemmät työt viedään ja jäljelle jäävät fyysisesti raskaat tehtävät. Työn kierron hokeminen saa kovan kolauksen ja se voidaan unohtaa, koska talosta ei vaan löydy tehtäviä esimerkiksi osan työkyvystään menettäneille. Pelkään, että tästä johtuen irtisanomiset tulevat lisääntymään. Lisäksi sairauspoissaolot tulevat kasvamaan entisestään, koska kirjekoneella työskentely on todella fyysistä ja kuluttavaa.

Ymmärtääkseni lajittelutyö ja siihen liittyvät toiminnot ovat postin ydintehtäviä ja siihen meillä on ammattilaisia. Miksi työnantaja ei halua pitää kiinni työntekijöistään? Pelkästään euroihin ja sitä kautta säästöihin tuijottaminen voi tulla entistä kalliimmaksi työnantajalle, puhumattakaan työkyvyttömyyseläkkeisiin liittyvistä kustannuksista.

Ammattiosasto ja neuvottelijat vastustavat jyrkästi töiden viemistä halpatyövoiman maihin siitäkkin syystä, että mitään takeita kyseessä olevien maiden työoloista ei ole antaa. Palkkaus toki palvelun ostajan näkökulmasta lienee kohdallaan, jos työntekijät ansaitsevat muutaman kympin kuukausitasolla. Työn laatu ja järjestelmien toimivuus tuottavat varmasti ongelmia.

Työnantajan vähättely ja välinpitämättömyys korostuu näissä YT-asioissa. Ei tässä nyt ketään irtisanota, on työnantajan viesti ja työt jatkuvat entisellään. Pötypuhetta. Työ on meiltä pois, siitä ei pääse mihinkään.

Tähän kohtaan voin ilmoittaa myös sen, että YT-neuvottelut ovat päättyneet 30.4.2013. Videokoodaus siirtyy viikon 22 alussa Hollannin postin tytäryhtiön tehtäväksi. Työnantajan mukaan kyseessä on pilotti, joka kestää vuoden loppuun. Mitään vaihtoehtoisia ratkaisuja ei ole olemassa, eikä niitä yhteistoimintalain hengen mukaisesti edes haettu.

Päätökset asiasta oli tehty etukäteen, näin me tulkitsimme. Euron kuvat silmissä mennään eteenpäin, riippumatta siitä miten yhtiön tärkeimmän voimavaran, henkilöstön asema ja monipuoliset työolosuhteet säilyisivät. Yhteistoiminta ei todellakaan ole läpinäkyvää. Kaikki materiaali on pyydetty. Mitään valmista esimerkiksi työvuorosunnittelun suhteen ei ole näyttää, vaan aina mennään siitä, missä aita on matalin.

Uskon, etteivät YT-neuvottelut lopu tähän. Koodaustakin on vielä eri tehtaissa ja tiedossa oleva kirjevolyymin sekä sanomalehtilevikin lasku tuovat oman haasteensa. Jäsenistön työpaikat on turvattava tavalla tai toisella ja siihen meillä lienee eväitä.

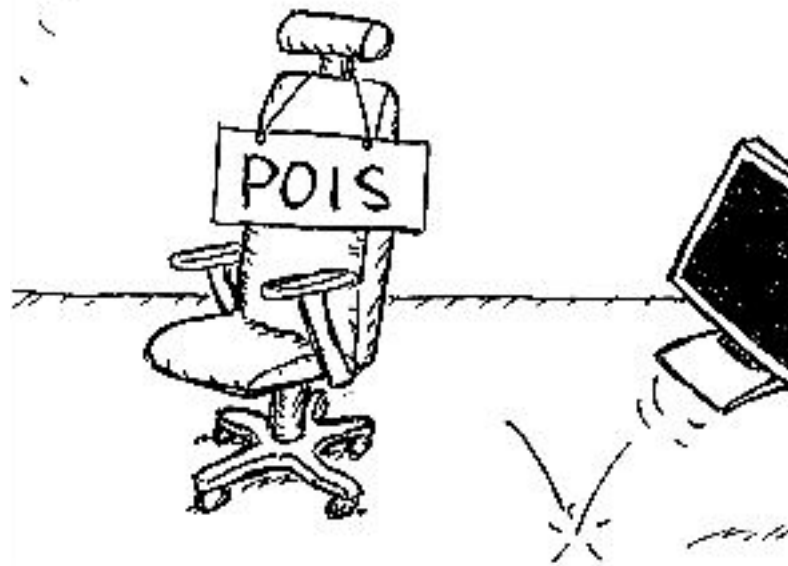
PAU: n XXIV liittokokous on 5. - 7.6.2013. Pasilan osasto on siellä vahvasti paikalla 16 edustajalla. Liittokokous päättää toiminnan linjauksista neljäksi vuodeksi eteenpäin. PAU irtautui kuljetusliittohankeesta, joten toimintamme jatkuu omin voimin.

Syksyn työehtosopimusneuvotteluista päästään tuskin helpolla. PAU aloittaa neuvottelut eturintamassa, joten kaikenlaista tapahtumaa neuvottelujen lomassa, syyskarkelot, lienee tiedossa. Viestinvälitys- ja logistiikka-alan työehtosopimus on voimassa lokakuun loppuun asti.

YT-neuvotteluja on käynnissä yhtiössä monilla sektoreilla, eli se näyttää olevan työnantajan päätyö. Pasilan osaston puolesta kannustan edunvalvoja jaksamaan vaikeiden päätösten kanssa ja virkasiskot ja -veljet jaksamista myös teille, vaikka tuskin tämä lohduttaa, jos kenkää tulee.

Hyvää kesää kaikille.

Jari Pellikka
puheenjohtaja ja pääluottamusmies
liittohallituksen jäsen

Virtaa ja videokoodausta

Kirjeiden videokoodauksen siirtäminen Härmästä jonnekin kaukomaihin synnyttää kalapaliikkia ja syystäkin. Hävytön tempu. Siis aivan uskomatonta. PERKELE!

Luvataan että työt jatkuvat normaalisti eikä sen kummempia vaikutuksia ole. Niinpä. Ei taida kestää päivänvaloa tieto siitä, missä kirjeet todella koodattaisiin, minkälaisella työvoimalla ja palkkatasolla. Ja tämä on mukamas toiminnan tehostamista. Milläköhän tavalla? Yleensäkin YT-menettelyjen kautta tapahtuvia säästöjä ja irtisanomisia sanotaan nykyään toiminnan tehostamiseksi. Mielestäni toiminnan tehostaminen = toiminnan alasajo.

On havaittu, että siellä korkeammalla portaalla tuijotetaan vain numeroita ja tilastoja. Sitä, kuinka paljon tuottoa on tehty, missä ajassa, millä kapasiteetilla ja miten tehokkaasti. Talous on se tärkein tekijä, viis muusta. On se hienoa.

Miten voi olla mahdollista, että valtion omistaman yhtiön ainoa tavoite näinä päivinä näyttää olevan tehdä mahdollisimman tehokkaasti rahaa?

Valtion pääperiaate olisi turvata eräs tärkeimmistä peruspalveluista kansalaisille. Tämä selkänahasta revittävä fantasiamaailmahan on tätä nykypäivän utopistista realiteettia. Duunarin selkänahka on ehtymätön luonnonvara. Eikö maamme hallituksella ja eduskunnalla ole mitään valtaa vai eikö vain kiinnostaa? Olisi syytä kiinnostaa. Tulosta tehdessä yritysten harrastuksiin näyttää kuuluvan potku perseelle ja näkemiin!

V.I.R.T.(s)A. Tämän työn tutkimuksen eräinä tavoitteina on tehdä asiat entistä paremmin ja pyrkiä täydellisyyteen. Varmasti ihan hyviäkin asioita voidaan saada aikaiseksi ja parantaa eri juttuja toimivammaksi. Sitä vain en tajua miksi ylipäätään on pyrittävä täydellisyyteen, koska sellaista ei ole olemassakaan. Miksi joku tietty raja ei riittäisi? Luottamusmiehillä pidettiin aiemmin syksyllä kokous, jossa hanketta valotettiin erinäisillä kalvoilla Virta-miesten toimesta.

Kysyin johtavatko nämä seurannat ja yhä vain parempaan pyrkimiset myöskin siihen, että tahti kovenee entisestään ja pitää tehdä vielä nopeammin. Sanottiin, että näin ei tapahdu, eikä siitä ole kysymys. Sen sanan on sitten pidettävä. Epäily asiasta on kuitenkin ilmassa, kun kellotukset ja kylläämiset lopulta jalostuvat numeroiksi ja dataksi. Ja epäily siitä, johtaako tämä kaikki lopulta myös väen vähentämiseen.

Projektin ensitohinoissa pisti hieman silmään Virta-miesten jopa tietynlainen ylimielisyys. Ei paljoa kuunneltu luottamusmiehiä asiassa ja tiedottamisessa. Eli tultiin vaan työpisteelle ja alettiin seurata kertomatta työntekijöille etukäteen. Se ei käy, että työpisteille ilmestytään sekuntikellojen ja spettareiden kanssa ilmoittamatta siitä etukäteen työntekijöille ja luottamusmiehillä. Asiaan on oletettavasti saatu parannus?

D.I.L.O., eli Day In a Life Of... whatever. Jossa siis yhtä työntekijää seurataan koko vuoron ajan jopa minuutin tarkkuudella. Tämän tulee tietenkin perustua vapaaehtoisuuteen, eli kieltäytyä tietenkin voi jos kysytään uhriksi. Muistutuksena tämän tutkimuksen kohteina oleville voisi todeta, että työtä tehdään silloinkin ihan omalla joutuisuudella ja vauhti ei yht'äkkiä kiihdy normaalista, vaikka kello käy taustalla. Tauolle lähdetään kuten aiemminkin ja kusella käydään jos kusettaa, oli työ kesken tai ei. Työpisteeseen tuskin kukaan haluaa vettä heittää.

Syksyn työehtosopimus- ja palkkaneuvottelut aiheuttavat vielä runsaasti polemiikkia ja keskustelua vuoden edetessä, joten ei siitä sen enempää nyt. Sen verran kuitenkin voi ennakoida tietäen työnantajapuolen ehdottaman täysin naurettavan palkankorotuslinjan, että tulevalle valtakunnan sovittelijalla taitaa piisata hommia. Voi puskea soijaa ohtalle ja selekään sen verta, että kannattaa olla useampi puhdas kauluspaita kaapissa valmiina.

Jouko Luttinen
Luottamusmies, Hki Pok

Osaston perustajajäseniä ryhmäkuvassa.

Pasilan osaston 50 -vuotista taivalta juhlittiin Vantaalla

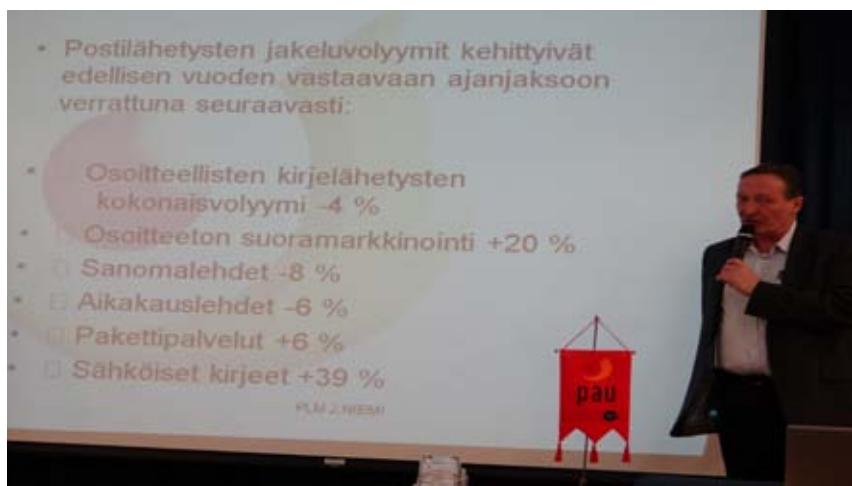
Vuosikokous pidettiin maaliskuun alussa Sokos Hotelli Vantaassa Tikkurilassa. Jäseniä oli saapunut paikalle 201, ja lisäksi mukana oli kutsuvieraita muista lähialueen osastoista. Luottamusmies Pertti Touhoselle ja työsuojeluvaltuutettu Eija Heikkilälle luovutettiin liiton hopeiset ansiomerkit ansiokkaasta työstä.

Osasto juhli samalla 50 -vuotista taivaltaan ja perustajajäseniä oli paikalla toista kymmentä. Eläkeläiset kokoontuivat auditoriossa ennen kokouksen alkua kahvitellen ja vanhoja hyviä aikoja muistellen.

Eläkeläisjaoston vetäjä Pekka Korhonen kertoi kokouksen alussa osaston alkutaipaleesta, joka alkoi heti työtaistelun merkeissä. Osaston nimi oli perustamisvaiheessa Postiliiton Sanomalehtiosasto. 1980- luvulla nimi muutettiin Pasilan osastoksi.

Ajankohtaiskatsauksen suoritti käsittelyn ja kuljetuksen valtakunnallinen pääluottamusmies Jarmo Niemi vankalla ammattitaidolla. Hän kertoi muun muassa käynnissä olevasta kuljetusliittojen yhdistämishankkeesta, liittokokousasioista ja syksyn työehtosopimusneuvotteluista.

Jarmo Niemi esitteli postilähetysten jakelumäärien kehitystä.

Osaston puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Jari Pellikka. Toimikuntaan oli ehdolla 26 henkilöä, joista äänestyksen jälkeen tulivat valituiksi:

Varsinaiset jäsenet: Jama Mohamed Said, Jouni Kaiponen, Toivo Saksala, Isto Kuusisto, Ahmed Hurre, Mikko Poutanen, Pertti Touhonen ja Riku Pellikka.

Varajäsenet: Eija Heikkilä, Tuula Syrjäläinen, Joonas Pulkkinen ja Tomi Toivanen.

Kokouksen jälkeen oli päivällinen ravintola Tulisuuodelmassa. Kiitos kaikille osallistujille.

Pääluottamus mies Jari Pellikka jatkaa osaston puheenjohtajana. Kuvassa oikealla varapääluottamus mies Pertti Touhonen.

Toimihenkilöt ja tehtävät

Jari Pellikka, puheenjohtaja

Varsinaiset jäsenet

Jouni Kaiponen, varapuheenjohtaja, tasa-arvojaosto

Mikko Poutanen, sihteeri

Isto Kuusisto, varasihteeri

Toivo Saksala, tiedotussihteeri, kotisivut

Jama Mohamed Said, opintos sihteeri

Ahmed Hurre, yhteys henkilö, kansainvälinen jaosto

Pertti Touhonen, tositteiden tarkastaja

Riku Pellikka, yhteys henkilö, työhuonekunta Loke

Varajäsenet

Eija Heikkilä, tositteiden tarkastaja

Tuula Syrjäläinen, naisjaosto

Joonas Pulkkinen, nuorisajaosto Pok

Tomi Toivanen, nuorisajaosto Loke

Jukka Pirilä, taloudenhoitaja

Ilkka Silo, jäsen sihteeri

Anne Kettunen, Pasillin päätoimittaja

Henkilöiden yhteystiedot ja lisää vuosikokouskuvia osaston sivuilla: <http://pasilanosasto.pau.fi>

Tilaisuuden nuori osanottaja äitinsä Katja Vainion sylissä.

Uusi toimikunta vuodelle 2013-2014 ryhmäkuvassa heti äänestyksen jälkeen.

Introducing a foreign employee - Ulkomaalaisen työntekijän esittely

Eduardo Caricio Ribeiro

1. Where do you come from? Mistä olet kotoisin?

I am brazilian. Olen brasilialainen.

2. How old are you? Miten vanha olet?

42 years old. Olen 42 -vuotias.

3. Why have you originally moved to Finland? Miksi olet alun perin muuttanut Suomeen?

Because I married a finnish girl, that I knew in England. Koska menin naimisiin suomalaisen tytön kanssa, johon olin tutustunut Englannissa.

4. How/why did you come to work for Itella? Miten/miksi tulit töihin Itellalle?

Some friends worked at Itella. Easy night, only four hours labour, free day. Muutama ystäväni oli töissä Itellalla. Helppo yö, vain neljä tuntia työtä, päivä vapaalla.

5. What kind of work and in what working places you have done here? Millaista työtä olet tehnyt täällä ja missä työpisteissä?

At Itella: newspaper delivery, sorting letters, Cimcorp operator. Itellalla: sanomalehtien jakelu, kirjelajittelu, Cimcorp -robotilla.

Others: assembly, maintenance, gardening, fish processing, mechanic.

Muut tekemäni työt: asennus, huolto, puutarhanhoito, kalatehtaan työntekijä, mekaanikko.

6. What kind of family you have/what relatives you have here in Finland? Millainen perhe/sukulaisia sinulla on täällä Suomessa?

Daughter and wife. Tytär ja vaimo.

7. What about the relatives in your fatherland? Entä sukulaisia isänmaassasi?

I have father, son, brothers, sister, aunt and uncle. Minulla on siellä isä, veljiä, sisko täti ja eno.

8. How often do you visit your fatherland? Miten usein käyt kotimaassasi?

Once every two years. Joka toinen vuosi.

9. Would you move back to your fatherland if you could? Muuttaisitko takaisin kotimaahasi, jos voisit?

I will go back with pleasure. Menen takaisin mielelläni.

10. How do you see your own and your family's future here in Finland? Miten näet oman ja perheesi tulevaisuuden täällä Suomessa?

Uncertain, shady and hope short...
Epävarmaksi, häilyväksi ja toivottavasti lyhyeksi.

11. How do you see your future here at Itella? Miten näet tulevaisuutesi täällä Itellalla?

I see not much future at Itella. Big company full of bureaucracy. Your earlier education does not help you to get a good job in Finland. En näe paljoakaan tulevaisuutta Itellalla. Iso yritys, jossa on paljon byrokratiaa. Aiemmin hankkimasi koulutus ei auta sinua saamaan hyvää työpaikkaa Suomessa.

12. How do you see the future of your fatherland? Miten näet kotimaasi tulevaisuuden?

Hopeful, peaceful and promising...
Toiveikkaalta, rauhaisalta ja lupaavalta...

13. What hobbies do you have? Mitä harrastuksia sinulla on?

Music, cars, computers, travelling, food and cooking.
Musiikki, autot, tietokoneet, matkustus, ruoka ja ruoanlaitto.

14. What is the best in Finland? Mikä on parasta Suomessa?

Water. Vesi.

15. What do you think is the most unpleasant matter in your life living here in Finland? Mikä on mielestäsi ikävintä Suomessa asumisessa?

Very cold winter and long spring dust.
Hyvin kylmä talvi ja pitkä kevätpölyaika.

Sankarivainaja

Kuva viime vuoden sankarivainajasta. Idea saatiin ambulanssiluiskan taukotilan lumeen hautautuneista kalusteista.

Aate oli **Jarmo Somermäen**, kuten myös piirros. Kuva minun, eli **Jarmo Sarvannon**. Aihetta kehiteltiin yhteistyönä.

Terveisin lehtilajittelun **Jarmot**.

Lupossa suihkittiin suksilla ja lautailtiin rinteessä

Leena Pitkä

Pasilan seniorit järjestivät hiihtolomaviikon Luppooon huhtikuun alussa. Osallistumisoikeus oli kaikilla postilaisilla pasilalaisten lisäksi, niin eläkeläisillä kuin vielä työelämässäänkin olevilla ystävineen ja tuttavineen. Pasilan osastosta oli mukana seitsemän henkilöä, joista kolme työssä käyvää. Muut lomalaiset olivat eri puolilta Suomea yhteensä 15 eri paikkakunnalta aina Parikkalaa, Pudasjärveä ja Rovaniemeä myöten. Mukana oli myös kaksi nuorta opiskelijaa, jotka hiihtivät ja lautailivat vuoropäivinä.

Kaikilla muillakin oli mahdollisuus harrastaa omien mieltymystensä mukaan kävelyä, sauvakävelyä ja lumikenkäilyä hiihdon ja laskettelun lisäksi. Halukkaat pääsivät myös pilkille läheiselle Vuostimojärvelle. Jokunen sieltä saikin pikkuahevnia saaliikseen. Lomalaisilla oli myös mahdollisuus tutustua koirafarmiin ja porotilaan.

Kävimme myös paikallisessa kirkossa, Revontulikappelissa, jossa Arja Koriseva esiintyi eräänä iltana. Halukkaat saivat myös tanssahdella paikallisessa soittoruokala Astelissa tanssi-illan merkeissä. Hiihtolenkkien aikana tarjottiin päivittäin mahdollisuus nokipannukahvista nauttimiseen ja makkaran paistoon. Hiihtolenkkien pituudet vaihtelivat osanottajien halukkuuden mukaan 5-45 km.

Ja mitä tämä lysti sitten maksoi: kaikkien avustusten jälkeen Pasilan osaston jäsen maksoi koko viikon oleskelusta täyshoidolla 90 euroa. PAU:n lomatuki oli 200 €/henkilö, postin työhyvinvointisäätiö avusti 50 eurolla/henkilö ja Pasilan osasto 60 €/henkilö. Muut maksoivat sitten hieman enemmän.

Suuri kiitos Pasilan osastolle.

Pekka Korhonen
järjestelyvastaava, eläkeläinen

Voutilasta kajahtaa 19.

Taas on aikaa vierähtänyt edellisestä Pasillista ja olisi siinä näin ollen yritettävä rustata paperille joitain asioita, missä maa, tai siis tässä tapauksessa Loke ja Ulk-Siipitie makaa. Pasilan osaston 50 -vuotisjuhlakokous pidettiin maaliskuun alussa hotelli Vantaassa. Jäsenistöä oli ilahduttavan paljon liikkeellä varsinkin Lokesta, mikä näkyi myös toimikuntavaalien lopputuloksissa.

Toimikuntaan tulivat valituiksi seuraavat henkilöt:
- Jama Mohamed Said, Jouni Kaiponen, Isto Kuusisto, Toivo Saksala, Ahmed Hurre, Mikko Poutanen, Riku Pellikka ja Pertti Touhonen. Varajäseniksi jäivät: Eija Heikkilä, Tuula Syrjäläinen, Tomi Toivanen ja Joonas Pulkkinen.
Pasilan osaston puheenjohtajana jatkaa vakuuttavan hyvää työtä tekevä Jari Pellikka, jolle ei puheenjohtajakisaan ilmaantunut vastaehdokasta.

Onnea ja menestystä valituiksi tulleille, sillä vaikeat ajat ovat varmasti edessä, kun työnantaja kiristää nälkävyötä joka puolelta.

Loken tilanne

Pakettien siirtokuljettaminen Tre pok:n noin 5000 kpl ja Hki pok:n 10 000 kpl jatkuu edelleen, sillä 400-, ja 500-alueen syöttökuljetinremontit alkavat toukokuun puolessa välissä niin, että ne olisivat valmiita ehkä jo juhannukseen mennessä. Meille lokelaisille ehkä kiinnostavin tieto on se, että Monsterin siirto terminaaliin on varmistunut.

Itella Logistics siirtyy kokonaisuudessaan Veturitielle, eli terminaali tyhjenee kesäkuun loppuun mennessä, minkä jälkeen tila on uuden vaikeasti käsiteltävien postien laitteiston suunnittelijoiden käytössä ja täysin uusi laitteisto on tarkoitus ottaa käyttöön joulukuun 2013 alussa.

Suunnitteluryhmän perustamista terminaalin osalta odotellaan, sillä ideoimista ja tekemistä on todella paljon. Luottamusmiesvaalit ovat myös ”tapetilla” ja ne onkin käytävä nyt alkukesän aikana koko valtakunnassa. Lokessa ja Siipitiellä onkin ehdokasasettelu jo käynnissä ja tulokset selviävät viikoilla 20-22. Mitään muutoksia luottamusmiesalueisiin ei ole odotettavissa kummassakaan tehtaassa, mutta aika näyttää, ketkä sitten jatkavat luottamusmiehinä.

Videokoodaus

En millään malta olla sorkkimatta jo huhtikuun lopussa päättyneitä videokoodauksen YT -neuvotteluja, jossa Itellan johto teki mitä tahtoi. Kolmesta eri neuvottelukerrasta huolimatta työnantaja päätti - asia oli jo päätetty etukäteen - että Oulun ja Helsingin

pok :n videokoodaus siirretään tehtäväksi Hollannin postin tytäryhtiön kautta sellaisissa halpatyömaissa, kuten Filippiinit ja Intia.

Oulun ja Helsingin pok:lle tämä merkitsee 29 vajaatyökykyisen työn häviämistä, ennaaikaisia eläköitymisiä ja ennen kaikkea se on toimenpide, joka aiheuttaa suunnatonta mielipahaa. Tämä olisi voitu välttää aidolla järjen käytöllä, mutta ei hätää, saadaanpa Filippiineillä ja Intiassa muutamalle köyhälle duunia, josta ei tarvitse maksaa juuri yhtään mitään!

Täysin moraaliton ja järjenvastainen toimenpide yhtiöltä, joka on 100% Suomen valtion omistama. Ihmetellä täytyy, ettei Valtion omistajaohjauksesta vastaava Ministeri Heidi Hautala reagoinut asiaan millään tavalla!

Helsingin postikeskuksen työntekijät sen sijaan reagoivat tilanteeseen ainoalla ymmärrettävällä tavalla ja kävelivät ulos työpaikaltaan 6.5 klo 22.00, 7.5 klo 8.00 ja 18.00 protestina työnantajan toimia vastaan.

Hyvää alkavaa kesän jatkoa kaikille ja toivottavasti kesä on lämpimämpi, kuin edellinen.

Isto Kuusisto

päälouottamusmies, Loke, ja Ulk -Siipitie
040-8229515
isto.kuusisto@itella.com

Viisautta Voutilan malliin vol. 48

On vaikea uskoa, että talvi on ohitse. Paljon puhuttu ilmaston muutos tuntuu liioittelulta täältä pohjolasta katsoen, kun kukaan ei tunnu muistavan näin julmaa talvea miesmuistiin. Jotta samanlaiset talvet eivät toistuisi, tulisi jokaisen vaikuttaa ilmastonmuutokseen. Piereskely lienee hyvä tapa, sillä metaani on kasvihuonekaasu jota, tämän planeetan asukit tuottavat säännöllisesti. Yhtä kaikki, se on kesä.

Mutta ei tässä talvellakaan ole tumput suorina oltu, vaan aina on jotain pään vaivaa, josta kannattaa kirjoittaa. Tapaturman tutkintaa on harjoitettu Lokessa jo vuodesta 2004 lähtien. Vuosien varrella olemme hionneet tutkintamekanismitamme ja koko työsuojeluorganisaatio (valtuutettu, varavaltuutetut ja työsuojeluasiamiehet) ovat ottaneet osaa tapaturman tutkintaan. Näin ollen kenenkään työsuojeluorganisaatiossa ei ole tarvinnut yksin tutkia kaikkia Loken tapaturmia, vaan tähän tärkeään työhön otti osaa koko organisaatio.

Sitten tuli uusi TATU –tapaturmajärjestelmä, joka muutti tapaturmien ilmoitusjärjestelmän verkkoon. Tämä tarkoittaa siis sitä, että TATU -ilmoitus täytetään verkkopalvelimelle, minkä jälkeen esimies lähettää kyseisen TATU:n tunnusluvun valtuutetulle, joka pääsee lukemaan sattuneen TATU:n ja aloittamaan tutkinnan. Tutkinta on aikaa vievää puuhaa tapauksesta riippuen. Esimerkiksi aina, kun siirtokalusto kolaroi tai on sattua läheltä piti -tilanne, on tutkinta suoritettava huolellisesti ja laadittava esitykset riskin tai vaaran poistamiseksi.

Uusi TATU -järjestelmä olikin sellainen, että vain ja ainoastaan työsuojeluvaltuutettu, siis minä pääsin selaamaan TATUja, koska TATU -verkkoselainoikeuksia ei oltu annettu varavaltuutetuille eikä työsuojeluasiamiehille, jotka vielä viime vuonna tutkivat kanssani TATUja. Tämä aiheutti sen, että TATU -tutkinta alkoi laahata ja aikaa kului, ennen kuin ehdin paneutua hankalimpiin TATU:ihin. Otin asian puheeksi helmikuussa aluetyösuojeluryhmässä ja silloin luvattiin, että korjaus tehdään seuraavaan versioon.

Maaliskuussa tapasin Itellan toimitusjohtaja Heikki Malisen konsernin työsuojelun keskustoimikunnassa, jolloin hän kertoi, että työturvallisuuden parantaminen on konsernin ykkösasioita. Innostava viesti, joka lupasi siis hyvää TATU -ongelmamme ratkaisuun. Taisin odottaa liikoja, sillä vasta huhtikuun loppupuolella sain henkilöstöpäällikkö Kaisa Kattilakoskelta lupauksen, että korjaus on tulossa ja asiamiehet ja varavaltuutetut saavat selausoikeudet myös TATU:ihin.

Ärsyttävintä tässä on se, että mielestäni kyse on vain ja ainoastaan siitä miten työnantaja arvostaa Loken tapaturmatutkintaa. Koen, että se ei ole työnantajalle tärkeää tai merkityksellistä toimintaa muuten kuin juhlapuheissa. Minulle teot merkitsevät enemmän kuin kauniit sanat.

Tässä tapauksessa tapaturmatutkinnan arvon osoittaminen on pienestä kiinni ja nyt todellakin ristin käteni siinä uskossa, että koko työsuojeluorganisaatiolla on tämän Pasillin ilmestymiseen mennessä oikeudet selata Lokessa tai Ulk:issa sattuneita tapaturmia. Sillä jos ei ole, niin mielestäni toimitusjohtaja Malisen tahtotila työsuojelun parantamiseksi ei toteudu Lokessa sillä tehokkuudella kuin sen mielestäni pitäisi.

Kun tämä TATU -asia on kunnossa, laadimme tapaturman tutkintaan laadukriteerit, jotka takaavat jokaisen Lokessa sattuneen TATU:n tutkinnan aloittamisen viimeistään kolmen päivän kuluessa. Laadimme pelisäännöt siitä, kuinka, miten ja ketkä tutkivat TATUja. Kuka vie tutkinnan toimenpiteitä eteenpäin jne. Kun tapaturmia on tutkittu Lokessa kohta kymmenen vuotta, niin en unissanikaan olisi voinut uskoa, että Loken kaltaisessa tehtaassa tapaturmien tutkinta ei olisi tärkeä asia. Joka tapauksessa en aio lopettaa tästä asiasta jankuttamista ennen kuin voin todeta sen olevan kunnossa.

Mikä on oikein ja mikä on väärin?

Jos jotenkin kuvaisin aikaa, jota elämme, niin herää kysymys siitä, mikä on oikein ja mikä väärin? Miksi me ihmiset valitsemme tehdä väärin ja vielä perustelemme järkisyin väärää tekoamme.

Tahdon nostaa esiin Lokessa jo pitkään keskustelun aiheena olleen asian yhdenvertaisesta ja tasapuolisesta kohtelusta. Ei ollut varmaan ainoatakaan viikkoa viime talvena, etteivät työntekijät olisi valittaneet epätasa-arvoisesta kohtelusta.

”Miksi mulle sanotaan, mutta noille ei kukaan käy sanomassa mitään?” ”Miksi työt jaetaan suosimalla jotakin porukkaa?” Se, miksi työntekijät kyselevät tätä jatkuvasti herättää kysymyksen siitä, että onko niin, että esimiehet eivät ole kyenneet vastaamaan työntekijöitten kysymyksiin.

Tartuin yhteen epäkohtaan, josta olen kuullut valituksia. Kyse on siitä, miten Lokessa jaetaan työt. Tätä kirjoittaessani olen kerännyt eri vuorokiertojen aamuvuoron työvuorolistoja. Kerään niitä siksi, että aiomme yhdessä edunvalvojen kanssa tutkia onko työntekijöitten väitteillä perää, että Lokessa jotkut työtehtävät olisivat vain ja ainoastaan joidenkin työntekijöitten työtä ilman, että muut työntekijät pääsisivät näihin töihin ollenkaan.

Kerroin avoimesti esimiehille ja tuotantopäällikölle aikeistani ja esimiehet ainoastaan rypistelivät kulumiaan, mutta perusteltuani miksi kerään listoja, rypyt silisivät. Kyse ei siis ole siitä, että minulla olisi ketään yksittäistä työntekijää tai työntekijäryhmää vastaan mitään, vaan haen analyysini kautta selvitystä siihen onko Lokessa todellakin niin, että jotkut saavat tehdä niin sanottuja helppoja töitä ilman järkevää perustelua. Koska suuri osa työntekijöistä kokee epäreiluna ja epätasa-arvoisena kohteluna sen, että jotkut saavat heidän mielestään tehdä aina samoja töitä, on siis korkea aika selvittää, mikä on todellinen tilanne.

Jos Lokessa todella halutaan parantaa yhdenvertaisuutta ja tasa-arvon kokemista on meidän mielestäni kyettävä perustelemaan työntekijöille miksi mitään päätöksiä Lokessa tehdään. Kuten jo tämän kappaleen alussa mainitsin, niin yhdenvertainen kohtelu on valintakysymys, joka esimiehen on tehtävä. Kun kerran työntekijät ovat henkilöstökyselyissä ja viime vuonna häirintä- ja tasa-arvokyselyssä tuoneet vahvasti esiin sen, että Loken yksi ongelma on juuri yhdenvertainen kohtelu.

Jotta yhtälö ei olisi näin yksinkertainen, niin pitää myös kysyä mikä on hyväksyttävää? Otetaanpa esimerkki. Työntekijä X:llä on lieviä alaselän vaivoja ja esimies on sopinut käymässään työhyvinvointi, TYHY -keskustelussa, että seuraavat puoli vuotta työntekijä X ajaa rullakoita, on ylilaputuksessa ja toimii kääntäjän spiraalilla. Näillä toimenpiteillä työntekijä pyritään saamaan terveeksi. Työntekijä A ei ymmärrä miksi työntekijä X saa tehdä kevyitä töitä, koska kukaan ei ole kertonut työntekijä A:lle kevennyksen syytä, ja näin ollen työntekijä A kokee, että Lokessa työntekijöitä ei kohdella tasa-arvoisesti.

Kysymys kuuluukin, että pitäisikö työntekijä X:n terveystiedot kertoa 399 muulle työntekijälle, jotta voitaisiin varmistaa, että kaikki ymmärtäisivät asian, eivätkä kokisi epätasa-arvoa? Ei huolta, tietosuojalaki estää työntekijä X:n terveystietoja koskevien asioiden kertomisen kenellekään.

Mikä siis on oikein ja väärin? Mielestäni jokaisen meidän tulisi huomattavasti harkitsevammin pohtia sitä. Oikein tai väärin toimiminen on jokaisen oma valinta. Meissä ihmisissä tuntuu olevan sellainen valuvika, että osalla meistä omatunto kertoo sen, mikä on oikein tai väärin, kun taas toisille väärin tekeminen on niin arkista toimintaa, että toiselle haistattelukaan ei tunnu missään.

Kukaan ei voi tehdä kaikkea, mutta jokainen voi tehdä jotakin; ja jos jokainen tekee jotakin, tulee kaikki tehdyksi.

Peräänkuulutankin nyt jokaista pohtimaan keinoja edistää yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa työpaikallaan. Muistutan kuitenkin, että etsiessämme sitä meidän tulee varmistaa, että tasa-arvon nimissä ei tule tehtyä vääryksiä. Samoin on tärkeää muistaa, että on olemassa juridinen tasa-arvo, joka on laki ja sitten on meidän työntekijöitten välinen tasa-arvo, jonka me jokainen valitsemme.

Kuten jo heti aluksi kirjoitin, niin nyt on taas se aika, jolloin väki suuntaa katseensa tulevaan kesään ja lomaan. Olkoon sään haltija suosiollinen kaikille tasapuolisesti. Olkoon itikat, mäkäräiset ja paarmat vähälukuiset. Maistukoon terassilla nautittu olut nektarilta. Olkoon uimavesi lämmintä ja ihmiset iloisia. Käsken jokaista nauttimaan kesästä ja toivotan Pasillin lukijoille oikein hyvää kesää.

Jouni Kaiponen
Työsuojeluvaltuutettu Loke, Ulk

Vuoden pakolaisnainen Mi Mi Po Hti hoitaa Mukulat -ryhmän lapsia päiväkoti Hertassa Länsi-Pasilassa. Vas. Sabir Sharker, Sofia Reponen, Anna Ruotsalainen ja Peeti Saarinen.

Mi Mi Po Hti valittiin vuoden pakolaisnaiseksi lasten ja nuorten parissa tekemänsä työn vuoksi

Hti hoitaa päätyökseen lapsia helsinkiläisessä päiväkodissa ja lajittelee kirjeitä lauantaisin Itellalla. Sunnuntaisin hän opettaa burman kieltä lapsille ja nuorille.

Hti on myös ollut perustamassa burmalaista yhdistystä ja toiminut sen puheenjohtajana kahden vuoden ajan.

- Postin työ on minulle rauhaa, pienen manun oma alue. Ei tarvitse ajatella mitään. Esimerkiksi lastenhoitajan työ menee ihmisten mukaan ja ajattelen työtä välillä myös kotona. Jos tulee ongelmia ja niitä pitää selvittää.

Esimerkiksi jos pihalla sattuu lapselle jotain, Hti kuvailee töiden eroa.

Hti on työskennellyt postikeskuksessa viiden vuoden ajan joka lauantai kymmenen tuntia päivässä ansaitakseen lisää rahaa ja voidakseen sitä kautta tukea muita burmalaisia. 92-vuotiaalle äidilleen hän lähettää rahaa kuukausittain, mutta avustaa myös muita pakolaisperheitä.

- Jotkut asuvat vielä maan sisäisessä leirissä. Minä ajattelen heidän elämäänsä siellä ja haluan auttaa heitä. Esimerkiksi, jos joku on sairas lähetän rahaa perheelle. Tai lukiolainen asuu ja opiskelee Thaimaassa ja tarvitsee silmälasit, minä annan siihen rahaa, Hti kertoo.

Hän muistelee omaa elämäänsä leirissä, jolloin he etsivät ruokaa luonnosta. Kalastivat, söivät bambua, kasvien lehtiä ja istuttivat majojen kupeeseen esimerkiksi kurpitsaa, munakoisoa ja chiliä.

Mi Mi tapasi miehensä Ko Aung Khaing Htin ala-asteen koulussa, jossa hän toimi tuolloin opettajana ja mies rehtorina. Myös Ko Aung Khaing on työskennellyt postissa iltavuoron vastaanottoryhmässä viiden vuoden ajan.

- Se on pakko, meidän elämässä. Miehenikin haluaisi olla rehtori. Mutta jos ei ole työtä, on vaikeaa, Hti kuvailee.

Vangitsemiset mielenosoituksessa sytäsivät miehen pakolaiseksi - ja myöhemmin koko perheen

Hti on kotoisin Burmasta, nykyisestä Myanmarista. Hänen kotikaupunkinsa Mandalay on kaunis kulttuurikaupunki ja myös Burman kuningas asuu siellä. Mandalayssa hän ehti työskennellä opettajana yhteensä 13 vuoden ajan. Ensin kahdeksan vuotta ala-asteella ja sitten viisi vuotta yläasteen historian opettajana jatko-opintojen jälkeen.

Mi Mi Po Htin miehen pakolaisuus alkoi jo 1980-luvun lopulla. Hallitus oli huono ja vuonna 1988 ihmisiä tuli eri puolilta Burmaa sankoin joukoin osoittamaan mieltään sitä vastaan. Mi Min mies Ko Aung Khaing Hti osallistui myös tähän mielenosoitukseen. Ihmisiä alettiin vangita kadulla ja Ko Aung Khaingille tuli kiire lähteä pakoon kaupungista.

- Ei sanonut mitään, lähti kotoa ja heti pois kotimaasta. Kuuteen vuoteen en tiennyt elääkö hän, Mi Mi kertoo.

Hti jäi kotiin yksin kolmen kuukauden ikäisen poikavauvan **Htetin** kanssa ja jatkoi työtään opettajana. Vasta kuuden vuoden kuluttua paosta Mi Min miehen ystävä lähetti hänelle kirjeen, jossa kertoi, että Ko Aung Khaing oleskelee pakolaisleirillä lähellä Thaimaan rajaa, mutta Burman puolella Karinin alueella.

Mi Mi Po Hti matkusti tuolloin 6-vuotiaan poikansa kanssa leirille asumaan yhdessä miehensä kanssa. He viettivät siellä viisi vuotta ja heidän toinen poikansa **Nyi** syntyi Karinissa. Leirissä oli huonot oltavat, vain vähän ruokaa ja lääkkeitä. Nyi sairasteli paljon ja kasvoi huonosti.

Perhe päätti lähteä Thaimaahan ja hakea pakolaisiksi. Thaimaan puolella sijaitsevassa burmalaisleirissä olosuhteet olivat paremmat ja lapset saivat myös opiskella siellä. Htit ehtivät asua leirillä vuoden ajan,

kunnes Suomen valtio haetutti heidät vuonna 2000 Suomeen kolmannessa burmalaisryhmässä, joka tuotiin Thaimaasta pakolaisina.

Mi Mi Po Thille tarjottiin kakkukahvit kukkien kera Helsingin postikeskuksessa vuoden pakolainen -tittelin kunniaksi.

Suomen kielen opiskelua ja lähihoitajatutkinto

Tämä yli 30 hengen ryhmä lapsia ja aikuisia lennätettiin Kuopioon, ja pakolaiset aloittivat siellä heti tultuaan Suomen kielen opiskelun. Kahden ja puolen vuoden kuluttua Htin perhe muutti pääkaupunkiseudulle asumaan mukavamman ilmaston vuoksi.

Helsingissä suomen kielen opiskelu jatkui vielä vuoden verran, kunnes Mi Mi Po Hti pääsi postiin työharjoitteluun ensin kuukaudeksi, sitten puoleksi vuodeksi ja sitä kautta vakituisesti työntekijäksi neljän tunnin iltavuoroon. Mi Mi aloitti neljän vuoden työskentelyn jälkeen lähihoitajaopinnot iltakoulussa

Helsingin Diakonissalaitoksella ja Helsingin sosiaali- ja terveydenalan oppilaitoksessa. Lähihoitajaksi hän valmistui kahden vuoden opiskelun jälkeen vuonna 2009.

Mi Mi aloitti työn lastenhoitajana jo aiemmin päiväkotia Hertassa Länsi-Pasilassa vuonna 2005. Mukulat -ryhmään kuuluu 14 3-4 -vuotiasta lasta, joita hoitaa Htin lisäksi yksi lastentarhanopettaja.

Helsingin seudulla asuu noin 100 burmalaista.

Hti oli mukana perustamassa burmalaista yhdistystä, The Multi Ethnic Burmese Society (Mebsf), ja toimi siinä puheenjohtajana kahden vuoden ajan.

- Autamme yhdistyksessä maahan tulevia burmalaisia pakolaisia ja opetan lapsille burman kieltä joka sunnuntai. Meillä on yhteensä 40 lasta, jotka opiskelevat kieltä kahdessa ryhmässä. Joka vuosi pidämme kulttuurijuhlan ja osallistumme Maailma kylässä -juhlaan omalla kojullamme, jossa tarjoilemme burmalaista ruokaa: riisiä, lihaa ja nuudeleita, kevätrullia ja samusaa, ruokaa, jossa on perunaa, mausteita, kanaa tai kasvista.

Vuoden pakolaisnaiseksi valinta on poikanut Htille paljon haastatteluja eri medioihin ja kutsuja monenlaisiin ihmisoikeuksiin liittyviin paneelieihin.

Teksti

Anne Kettunen

Kuvat **Anne Kettunen ja Päivi Miinalainen**

Mi Mi Po Htille pahinta oli epätietoisuus aviomiehen kohtalosta.

Suomalaiset työmiehet tukivat chileläisen Andien juurella asuvan Patricia Yanezin kasvua ja kouluttamista

Vas. Lylian Yanez, Patrician äiti ja Patricia Yanez kotinsa edustalla. Takana kummisetä Lasse Nevalainen.

Patricia Yanez 4-5 -vuotiaana.

Neljä postilaisnuorukaista päätti lähes neljäkymmentä vuotta sitten alkaa tukemaan pienen lapsen elämää säännöllisellä kuukausiavustuksella.

Chilessä elettiin silloin kovia aikoja, kun oikeistodiktatuuri otti vallan.

Lasse Nevalainen kävi tapaamassa kummityttöään eläkkeelle jäätyään.

Tämä tarina alkoi jo melkein neljäkymmentä vuotta sitten. Muutama nuorukainen postista päätti ottaa kummilapsen jostakin köyhemmästä maasta, vaikeuksissa olevan lapsen. Minä olen yksi noista entisistä nuorukaisista. Valitsimme 4-5 -vuotiaan tytön, Patricia Yanezin Chilestä. Siellä oli vastikään tapahtunut äärioikeiston vallankaappaus ja työkansa oli kovilla. Tytön isä oli kadonnut fasistien komeroihin ja äiti oli myös ollut kidutettuna.

Tuimme hänen koulunkäyntiään ja valmistautumista elämään aluksi 20 markalla kuukaudessa. Postikorttien vaihtoaikin kävimme, joten olimme suurin piirtein selvillä hänen elämäntilanteestaan. Tätä suhdetta jatkui aina aikuisikään asti ainakin 15 vuoden ajan.

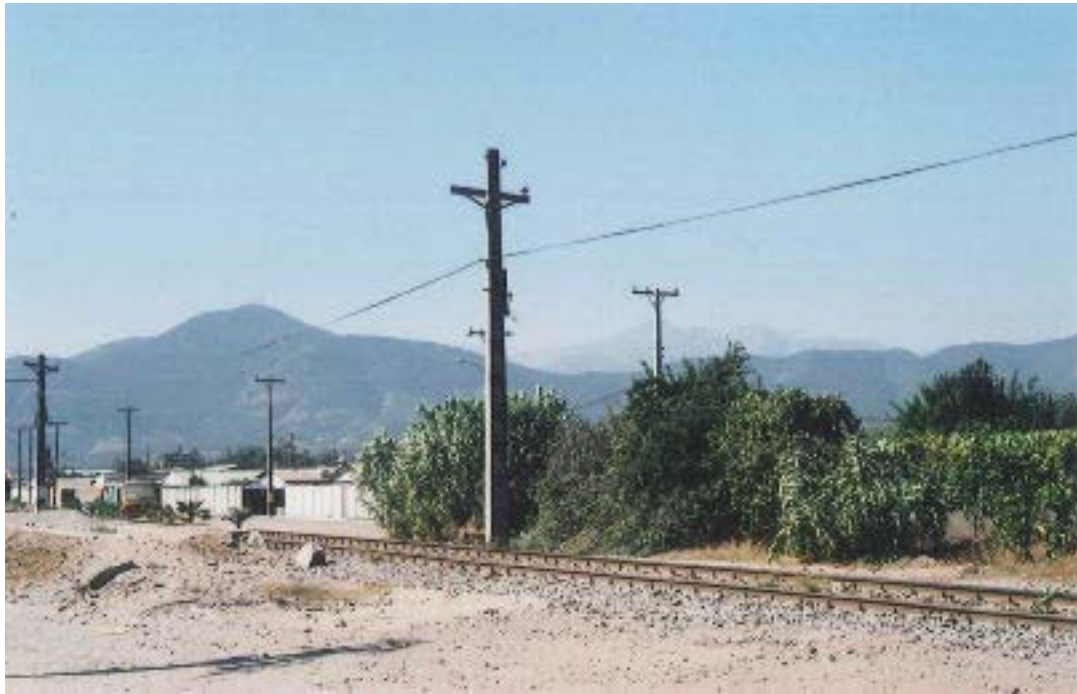
Kuutisen vuotta sitten sain yllättäen sähköpostiviestin kaukaa Chilestä. Viestissä kysyttiin vieläkö muistan Patrician, chileläisen kummityttöämme. Hän kertoi katselleensa vanhoja postikortteja ja valokuvia ja oli päättänyt ottaa yhteyttä kummisiitensä, minun sähköpostiosoitteeni hän oli saanut selville. Totta kai minä muistin Patrician.

Tuosta päivästä asti olemme olleet sähköpostiyhteydessä ja usean kerran on tullut kutsu tapaamaan Patriciaa, tutustumaan häneen ja hänen sukulaisiinsa, ystäviin, tovereihin, hänen rakastamaansa Chileen.

Lasse Nevalainen ja Carabineros -paikalliset poliisit.

Andien maininkeja, kuten paikalliset vuoria nimittävät.

Kun jäin vapaalle viime talvena, päätimme vaimon kanssa, että nyt on mahdollisuus toteuttaa tämä matka. Maaliskuun alussa lähdimme Finnairilla Madridiin ja sieltä otimme pitkän lennon Santiago de Chileen, yli Andien ja maininkien. Patricia oli lentoasemalla vastassa ja toimitti meidät varaamaansa hotelliin pariksi päiväksi.

Illalla kävimme Plaza de Armas :ssa, katukahvilassa pääpostin vieressä. Siellä esiintyi komeljanttareita ja musikantteja ja keskustelimme Patrician ja hänen ystäviensä kanssa. Seuraavana päivänä olimme kiertoajelulla ja jatkoimme keskusteluja. Matkustimme Pablo Nerudan maisemiin Isla Negraan, jonka ainaisena seuralaisena on Andit. Lauantaina siirryimme Patrician kotikaupunkiin Quillotaan, 150000 asukkaan kaupunkiin 150 km pohjoiseen Santiagosta.

Kaunis omakotitalo oli kotinamme loppumatkan ajan. Patricia ja Lylian Yanez asuvat siinä vuokralla. Quillotassa tapasimme paljon vieraita, keskustelimme ja matkustelimme. Valparaiso ja Vina del Mar tulivat tutuiksi. Chileläiset ovat hyvin ystävällistä ja vieraanvaraista väkeä. Huomasimme kuitenkin, että kysymykset kannattaa esittää melko yksiselitteisinä: vastauksia nimittäin pohditaan kaikilta kanteilta, jopa minuuttien ajan.

Chilessä vallitsee nousukausi, mutta sillä on nurja puolensa, kaikille ei heru hyvää vaan syrjäytyneiden määrä on suuri. Sama tohina siellä käy kuin meilläkin, irtisanomisia, tehostamista, julkisen hallinnon supistamista, ja jo ennestään kalliiden opiskelumahdollisuuksien kiristämistä.

Vastarintaakin on, näin yhden ison mielenosoituksen. Niitä on usein, opiskelijoiden ja työläisten järjestämiä.

Posti on siellä tuhottu yksityistämällä ja asiasta laskettiin julmaa leikkiä. Julkinen liikenne vaikutti suhteellisen hyvin järjestetyltä, se on halpaa ja toimii säännöllisesti. Poliisi - Carabineros ja siviilipoliisi - on luotettava, eikä kuulemma ole lahjottavissa. Vanhemmat ihmiset kyllä muistavat miten oli Pinochetin aikana.

Andit hallitsevat maata, ne näkyvät kaikkialle, jylhän kauniit, mahtavat luonnon muistomerkit. Ihmiset ovat ystävällisiä ja selvästikin välittävät toisistaan, myös kaukaa Pohjantähden alta tulleista. Tunteettomat neuvoivat parhaansa mukaan, varoittelivat taskuvarkaista ja ryöstäjistä, luulen, että vähän liioittelivat. Englantia siellä puhutaan vähän, mutta elekielellä pärjää aika hyvin.

Patricia toimii konservaattorina Chilen kansallismuseossa ja suorittaa nyt jatko-opintoja. Hän kiittää kummisetiään ja kaikkia suomalaisia aina silloista suurlähettilästä myöten tuesta oikeistodiktatuurin aikana. Patrician terveiset suomalaisille ay-tovereille: Pitäkää lippu korkealla, tekemistä riittää vielä paljon. Solidaarisuutta Chilen, Suomen ja koko maailman työläisten välillä!

Lasse Nevalainen
sinivalkoinen punikki

Itella Logisticsin logiikka 9

Jää hyvästi Vantaan rahtiterminaali, terve menoa kaikki työntekijät Veturitielle heinäkuun alussa! Itella -konserni on sitten lopullisesti valinnut toiminnassaan ”seteliselkäränkaisuuden” strategiakseen. Neitsytsaarten ja konkurssi -Kyproksen lämmin logistinen leyhähdys on sitten pitemmän aikaa hellinyt huomassaan yrityksemme kassavarantoja. Pätykän niukkuus on taas pakottanut yrityksemme jälleen kerran jatkamaan YT -vyörytystään täällä riutuvilla kotimarkkinoilla.

Itellan tulevaisuusvision ikuisena mantrana näyttää olevan kalliin ja kannattamattoman kotimaisen työn siirtäminen bisneksen tekemisen kannalta otollisimmille leveysasteille. Siellähän ei kaiken maailman työsopimukset, sun muut hihhulit ja hidasteet ole häiritsemässä reilua ja rehtiä liiketoimintaa.

Tosin tämän kaltainen toiminta kutistaa yhä lisää kotimarkkinoilla pyörivän rahan määrää. Kohta taas siihen vedoten vaaditaan Itellan suulla loputtoman säästämisen alttarille lisää uhreja - siis irtisanottavia kotimaisia Itellan työntekijöitä.

Omistajaohjauksesta vastaava ministeri, joka muistetaan tilaisuuden mukaan vaihtuvasta moraalikäsitteestään, on tahollaan kylläkin liputtanut ylevän moraalien ja valtiomisteisten yritysten johtamispolitiikan yhdistämisen puolesta. Vai oliko se linjaus niin, ettei sovi jäädä kiinni ”käsi hillopurkilla”. Se mitä julkisuus ei näe, ei siis voi olla väärin?

Jo jonkin aikaa sitten aloitetut edelliset terminaalin YT -neuvottelut saatiin sitten pitkän vääntämisen jälkeen lopullisesti onnelliseen maaliin asti. Loputkin

vastentahtoisesti pelkkää iltavuoroa tekemään joutuneet saatiin takaisin aamu-ilta -kiertoon. Tältä osin palaamme siis jälleen normaalin päiväjärjestyksen pariin, kunnes seuraavat YT -neuvottelut saadaan päätökseen.

16.10.2012 – 31.10.2013 ajalle kohdistuva 2,3 % erä henkilökohtaisten palkkojen palkkasummasta odottaa yhä edelleen sopimuksen palaamista allekirjoitettavaksi. Kaiketi kyseisen palkkaerän tulisi motivoida ja kannustaa työntekijöitä laadukkaampaan työntekoon, mutta ainakin tämä ”kannustinpalkkamalli” lähentelee surullisen kuuluisaa farssia – odottelemme milloin saavutetaan täydellinen antikliimaksi - muuttuuko farssi fiaskoksi. Ehkäpä arvoisa työnantajamme saa osaltaan homman maksatuskuntoon jo peräti ennen kuin seuraava TES on allekirjoitettu.

Toivottavasti tulevaan TES:iin ei sisälly yhtä absurdin irvokkaita tragikomiikan piirteitä omaavia ”kannustineriä”, jotka kannustavat työnantajamme edustajia ”antamaan kaikkensa”, jotta sovitut velvoitteet tulisivat hoidettua työntekijöiden suuntaan. Valitettava totuus on se, että työnantaja voi ilman sanktioita käyttää tilaisuutta hyväkseen, ja maksaa kyseisen palkkaerän niin sanotun perälautamallin mukaisesti vasta saatavan erääntyessä. Eräänlaista ”goodwillia” lienee tämäkin tempaus, vai peräti sitä surullisen kuuluisaa Logisticsin logiikkaa?

Terminaalin kohtalosta saatiin kuulla sitten pitkän huhumyllyn pyörimisen jälkeen työnantajan lopullinen päätös. Heinäkuun alussa 2013 kaikki nykyiset Itella Logisticsin rahtiterminaalin työntekijät aloittavat työskentelyn Helsingin Veturitien terminaalissa osoitteessa Veturitie 19.

Tarkempi henkilökohtainen tiedote itse työskentelypaikasta annetaan kirjallisesti työnantajan toimesta myöhemmin. Luonnollisesti lomalla olijat, ja lomalle lähtijät, sekä muutoin poissa olevat toimivat kuten ennenkin, ainoastaan työhön paluusoite on Veturitie. Kannattaa varmistaa poissaololle lähtiessä, että esimiehellä on juuri sinun, Veturitielle muuttavan työntekijän, puhelinnumero.

Työnjohdon nyt voimassa olevat puhelinnumerot eivät tule muuttumaan työnantajan antaman tiedon mukaan. Tarkemmat tiedot työvuoroista täsmentyvät, kunhan neuvottelut saadaan päätökseen, ja kaikki muutkin lukuisat avoimet asiat saadaan käsiteltyä. Tiedotetaan myöhemmin millä menetelmällä työntekijöiden henkilökohtainen työsuojavaatevarustus saadaan siirrettyä Veturitien vastaaviin tiloihin, etenkin niiden osalta jotka käyttävät julkisia liikennevälineitä.

Toinen faktatieto on tällä hetkellä se, että valtakunnallisesti Itella Logisticsin Kyk -tuotteisiin ei enää tuoteta ohjausta täsmentävää sinistä ohjauslappua.

Kaikkien työntekijöiden on pystyttävä osoitekortin tiedoista lukemaan lähetyksen oikea ohjaustieto ja siirtämään yksikkö asian mukaiseen lähtöruutuun tai kuljetukseen. Työnantajan antaman tiedon mukaan tällä hetkellä ex- Transpointin ja Logisticsin tietojärjestelmät eivät tulotarkastuksessa kommunikoi keskenään, joten siltä osin tulotarkastus tehdään vanhalla kapulalla kuten ennenkin. Ainoastaan sinisen ohjauslapun tulostamisen korvaa joku muu, vielä avoimena oleva menetelmä, jotta tulotarkastuksen laj -luennan asianmukaisuus varmistuu.

Kaikki kahden edellisen kappaleen Veturitietä koskevat tiedot on saatu työnantajan edustajilta, joten mahdolliset tietojen muutokset tulevat sieltä.

Lomalla sairastumisen käytäntöön tulee muutoksia

Uusi isyysvapaatiedote, muutokset vuoden alusta, sekä lyhytlomalaisten joustovapaan vaihto- ja kertymätiedote on ilmoitustaululla luettavissa. Vuosilomalla sairastumisen karenssikäytäntö tulee muuttumaan, kun eduskunta hyväksyy lakiesityksen ja presidentti sen vahvistaa.

Lomalla sairastumisen käytäntö jää tulevan lomakauden ajalta arvailujen varaan. Kansallinen lainsäädäntö Suomessa lähtee siitä, että laki vahvistetaan alkamaan lokakuun alusta. EU:n lainsäädäntö on jo voimassa ja sen pitäisi myös velvoittaa osaltaan suomalaisia työnantajia. Tätä kirjoittaessa ei ole vielä selvää, haluaako Itella -konserni lähteä riitelemään asiasta EU:n tuomioistuimeen.

PAU :N LIITTOKOKOUS 5.-7.6.2013

Jos sairastut kuluvan kesälomakauden aikana, ja nykyisen käytännön mukainen seitsemän päivän karenssi ei ylity, tai se sinulta pidemmältä poissaololta myös vähennetään palkasta, (muista mennä aina lääkäriin), kannattaa silti pistää sairaslomatodistuksen kopio itselleen talteen - siitä saattaa olla hyötyä jatkossa, kun asiaan saadaan lopullinen selvyys. Aina sairastuessa loma-aikana on muistettava tehdä viipymättä ilmoitus työnantajalle niin, että siitä jää todiste itselle (puhelimien muistia ei saa tyhjentää ennen kuin asia on käsitelty). Tiedotetaan lisää sitten seuraavassa Pasillissa, tai muutoin, kun asiaan saadaan ehkä lopullinen selkeys. Luonnollisesti tiedote laitetaan myös ilmoitustaululle.

Kesäkuun alussa on liittokokouksen vuoro. Yritetään katsella Terminaalin silmin tulevaa TES :siä ja vaikuttaa siihen, että ne näkökannat, joita olen esittänyt palkkauksen ja työehtojen parantamiseksi etenisivät liittokokouksessa.

Vaikka vapusta on jo aikaa, on pieni loppukevennys paikallaan, etenkin, kun on ollut paljon vakavahenkistä tiedotettavaa. KKO, korkein oikeus, on viisautessaan jo 1992 tekemällään päätöksellä eräessä työsuhteen koeaikapurkuun liittyvässä asiassa tehnyt seuraavan aikaansa edellä olevan päätelmän:
”Työsuhteen purku on ollut työsuhteen perusteella epäasiallinen (vahingonkorvaus työntekijälle), peruste ei kuitenkaan tasa-arvolain perusteella syrjivä (ei hyvitystä tältä osin työntekijälle)”. Peruste oli siis työntekijän raskaus, joka KKO: n tulkinnan mukaan ei ole mitenkään sukupuoleen liittyvä asia.

Oivallista lain tulkintaa, pitäisikö tämä asia ymmärtää niin, että KKO:n mahtikäskyllä koiraatkin tulevaisuudessa poikivat! Voisikohan tähän vedota ennakkotapauksena, ja laittaa näin Kelalle äitiyspäiväraha-anomuksen vetämään miespuolisena tulevaisuuden synnyttäjänä?

Vihoviimeisen kerran ammattiyhdistysterveisiä Voutilasta.

Timo ”Jana” Jantunen
pääluottamusmies, Loke Terminaali

KOM-tatteri, Kolme sisarta. Kuvassa Vilma Melasniemi, Eeva Soivio ja Laura Malmivaara.

Railakas Kolme sisarta

Sanat tšehovilainen tunnelma tuo useimmille mieleen puuhuvilan kuistin, jolla idyllisesti siemaillaan teetä kiireettömyyden vallitessa ja kirsikkapuiden kukkiessa ympärillä. Kuitenkin Tšehovin näytelmissä on kyse kaikesta muusta kuin levollisuudesta ja idyllistä: näytelmien keskeisiä teemoja ovat ihmisten ahdistuneisuus, eristyneisyys, yksinäisyys ja tarpeettomuus.

Näitä aihepiirejä saimme pohdiskella, kun kävimme Satakerhon kanssa maaliskuun lopulla katsomassa KOM-teatterin version Anton Tšehovin (1860 - 1904)

Kolmesta sisaresta. Mukana oli Satakerhon seitsemän hengen sinnikäs kulttuuriharrastajien ydinjoukko.

Kolme sisarta lienee Tšehovin rikkain ja syvällisin näytelmä. Siinä hän kuvaa ihmisen sisäistä todellisuutta, voimakkaita mielenkuohuja ja syvää kärsimystä.

Tapahtumapaikkana on syrjäinen maaseutukaupunki Venäjällä vuosisadan vaihteessa. Periferiaan on heitetty kolme herkkäsielua, sivistynyttä ja viehättävää sisarta, Olga, Irina ja Masa.

He tahtoivat kovasti vapautua pikkuporvarillisesta ympäristöstään, joka ei tyydytä heitä, vaan painaa sisarten mieltä latteudellaan, mauttomuudellaan, moraalisella ja esteettisellä karkeudellaan. Heidän palava haaveensa on päästä Moskovaan, joka kangastaa heille luvattuna maana. Mutta kaikki haaveet pettävät, käy toisin kuin on kuviteltu ja loppukohtauksessa sisarten edustama maailma murskaantuu.

KOM-teatterin Kolme sisarta on railakas nuoremman

sukupolven tulkinta Tšehovin loistavasta tekstistä. Katsottavaa ja vauhtia näytelmässä on hengästymiseen asti. Replikkejä höyستetään reippaalla fyysisellä liikekielellä. Näyttelijät meuhkaavat, kieriskelevät pitkin lattiaa ja juoksentelelevat ilkosillaan. Näyttelijät ovat tunnettuja: Taisto Reimaluoto, Laura Malmivaara ja Timo Torikka, vain muutamia mainitakseni.

Vaikka tapahtumat sijoittuivat entisaikojen venäläiseen maalaiskaupunkiin, olisi ajankohta kummallisesti voinut olla mikä muu tahansa: KOM-teatterin neropatit olivat ympärneet näytelmään niin Angry Birdsit kuin natsien Horst-Wessel-Liedin. Näkemykset työn ylevöittävästä vaikutuksesta luetaan nykyajan sanomalehden sivuilta. Naiivia naurattamistakaan ei ole unohdettu; ensimmäistä kertaa tuli nähtyä pieruhumoria venäläisessä klassikonäytelmässä!

Onko KOM-teatterin näkemys Kolmesta sisaresta liian rajua ja tyyliä? Tuskin. Alle kolmekymppisen ohjaajan Lauri Majjalan hyvin fyysinen ja energinen tulkinta saattaa vanhemman sukupolven mielestä ehkä kävellä reippaasti joidenkin asioiden yli, mutta so what?

Vanhojen mallien rikkominen on jokaisen sukupolven tehtävä ja klassikko kyllä kestää kovakouraisemman kohtelun. Ja ehkäpä tämä aika ei voisi Kolmesta sisaresta muunlaista versiota tehdä, näin näytelmä koskettaa enemmän nykyajan kärsimätöntä, kiireistä ja ikävystymistä pakenevaa ihmistä. Myös postikeskuksen työn raskauttamaa työntekijää?

Anna Kokkonen

Lähteet:

Ralf Långbacka 1987: Kohtaamisia Tšehovin kanssa. Otava.

Anton Tšehov: Lokki. Kolme sisarta. Esipuheen kirjoittanut Eino Kalima. WSOY 1980.

Kuvat: <http://www.kom-teatteri.fi> → lehdistökuvat

Viimeiseen hengen vetoon

Kristo Syliman

Törmäsin luottamusmieskopissa vanhaan Postimieheen vuodelta 1993. Kannessa komeili otsikko ”Pasilasta löytyy mallia muuallekin”. Itse artikkeli kertoi kuinka tyytyväisiä autonkuljettajat olivat uusiin sosiaaliloihinsa. Merkille pantavaa jutussa olivat seuraavat seikat: sosiaalituloja on haluttu kehittää ja niiden kehittämiseen on otettu edunvalvonta mukaan. Edunvalvonnalla on ollut mahdollista jopa vaikuttaa työntekijöiden toiveisiin. Rahasta ei kuulemma ollut kyse ja vaatimalla saatiin jopa lisätulaa.

Sosiaalitulojen keskeisin tehtävä on palvella työyhteisöä. Se pitää yllä työkykyä antamalla riittävät mahdollisuudet sellaisen tauon pitämiseen, mikä todella tuntuu tauolta. Se on viihtyisä paikka, jonne koko työyhteisö haluaa kokoontua. Sosiaalitulojen kehittäminen ja niiden viihtyvyyden parantaminen eivät ole toki ainoita tapoja tukea työyhteisöä. Sitä voi tehdä järjestämällä erilaista liikuntatoimintaa, luomalla mahdollisuuksia kerhomuotoiseen harrastustoimintaan, ottaamalla työntekijöiden mielipiteet huomioon työtä ja työympäristöä kehittäessä, järjestämällä työntekijöille asuntoetuja ja perhehoitomahdollisuuksia, ylipäänsä henkilöstöpolitiikalla, joka tähtää viihtyisän työilmapiirin rakentamiseen.

Miksi työyhteisöä kannattaisi tukea? Aikamme surullinen totuus on että työelämän voiton tavoitteluun pyrkivä henki ymmärtää suorat laskennalliset vaikutukset – säästöt, investoinnit, menoerät ja niin edelleen. Kvartaalitalouskeskeiseen ajatteluun eivät mahdu pitkän linjan ”investoinnit” tai ”säästöt”, joita ei pystytä yksiselitteisesti kuvaamaan tai osoittamaan, jotka koostuvat toisiinsa liittymättömistä tekijöistä.

Samaan aikaan on paradoksaalista, että haetaan laajempaa konsensusta suurempien yhteiskunnallisten sopimusten aikaansaamiseksi työmarkkinajärjestöjen, työnantajapuolen ja vaikuttajien kesken. Että saataisiin suomalaista työelämää kehitettyä mieluisammaksi tai pitämään ihmiset pidempään työelämässä. Henkilöstön hyvinvointiin liittyvää panostusta ei voi kuvata yksittäisellä työnantajan budjetissa näkyvällä menoerällä, kuten ei voi myöskään siitä saatua hyötyäkään. Ylipäänsä henkilöstön tarpeet huomioon ottavalla ajattelulla saadaan jos itsessään aikaan tuloksia.

Kirjoituksessani ei ole tarkoitus itkeä ikuista virttä ”kuinka aika mennyt ei koskaan palaa”. On kuitenkin hyvä huomata tämänkin esimerkin mallintavan suomalaisen työelämän pitkän aikavälin kehitystä. Se kuvaa myös laajempaa ”hengen” muutosta suomalaisessa työelämässä ja yhteiskunnassa.

On väärin ajatella, että peli työelämän kehittämiseen olisi menetetty. Siihen ei tarvita ”huipputasoinn innovatiivisuutta”, konsultteja tai huikeita ylimääräisiä menoeriä. Pyörää ei tarvitse keksiä uudelleen ja ajattelun ei tarvitse palata aikakoneella 60-luvulle. Suomalaisen työelämän kehittämiseen löytyy jo avaimia, jos vaan löytyy tahtoa.

Joonas Pulkkinen

Luottamusmies, Hki Pok

YT -kevättä ilmassa

Kevät tulla jolkottaa, tapasi sanoa vanha kansa. Meillä Itella -konsernissa tuntuu olevan kevään käsite mittavat YT -neuvottelut.

Jälleen tuli ilmoitus YT-menettelystä hallinnon osalta. Mediatiedotteessa luvattiin, että tuotantoa ei sorkita, mutta jo vain postikeskusten osalta, Helsingin ja Oulun, tulla rätkähti pääluottamusmiehille neuvottelupyyntö videokoodauksen siirtämiseksi kaukomaille. Lupausten mukaan toimenpide ei aiheuta irtisanomisia, mutta ihmettelen millä konstilla se toteutetaan, jos ei ole määräaikaisarmeijaa, jolta työ loppuisi.

Kyseessä on melkoinen siirto, koska vähennystarve on mitoitettu yli kolmeksi kymmeneksi henkilötyövuodeksi. Menettely on käsittämätön, eikä perustu minkäänlaiseen todellisuuteen, vielä vähemmän järkiperäisyyteen. Valtion yritys, jonka tulisi hoitaa yhteiskunnallista palvelua laadukkaasti ja vieläpä nykyaikana moraalisesti on sysäämässä työtä tekeviä työelämän polkuja aloittaneita ja veroa maksavia työntekijöitä suoraan kortistoon.

Menettely veisi postikeskuksista muutenkin nyt jo työrajoitteisia nuoria ja vanhempia ihmisiä tilanteeseen, jossa ei olisi enää tarjota kevyempää vaihtoehtoa tälle työlle. Uskallankin väittää, että tämä on tasan tarkkaan se vihoviimeinen munaus, jolla saadaan hölmöyden takia miljoonakuluja maksettavaksi eläkeyhtiölle. Tulisi myös laskea, onko viisaampaa ottaa verotulot, eläkemaksut ja laadukas työ vastaan, vai ajaa ihmiset toimeentuloluukulle työn asemasta.

Helsingin Sanomat kirjoitti 17.4. omistajaohjauksesta, joka mielestäni on jo vuosia ollut melkoisen retuperällä. Omistajaohjauksen pitäisi puuttua tällaisiin muutisuuntauksiin ja katsoa joskus myös inhimillisesti

oikeiden laskelmien valossa kokonaisvaltaisesti omistajan ja veronmaksajien näkökulmasta ulkoistamisen järkevyyttä, esimerkkinä myös Finnair. Mielestäni työvoimaviranomaisten käytössä on riittävä reservi työvoimakoulutuksessa ja muuten työttömiä kansalaisia, meidän ei tulisi ulkoistaa töitämme, varsinkaan tuotannossa, koska sillä on vain kertautuva merkitys ja nuorisotyöttömyyttä lisäävä vaikutus. Näillä säästötoimilla ei kokonaisvaltaisesti lisätä Itellan voittoja tai paranneta kansantaloutta. Ihan oikein joskus järjen käyttökin on luvallista.

Kuten tiedämme työehtosopimukset loppuvat ensimmäisillä aloilla tulevana syksynä.

Mielenkiintoa ja uusia mausteita areenalle löyhähti Etelärannasta Elinkeinoelämän keskusliitosta, joka ilmoitti talossa alkavista YT -neuvotteluista. Pelkään tuloksen olevan sellainen, että viimeinenkin järki talosta ulkoistetaan takapihalle ja jäljelle jää Häkämies hengenheimolaisineen.

Parempia signaaleja odotellen.

Mikko Poutanen
liittohallituksen jäsen

Erpassa tapahtuu taas

Välillä tuntuu, että mikään ei tunnu onnistuvan Helsingin postikeskuksessa. Tuntuu, että päätä lyödään uudestaan ja taas uudestaan samaan harmaaseen kiveen - vertaa alla olevaan Berliinin muurin palasesta otettuun kuvaan. Koko ajan on liian kiire. Ja vaikka kuinka yrittäisi parhaansa, se ei vaan enää riitä mihinkään. Työtä ei saada tehtyä, koska on liian vähän työntekijöitä tai sähköiset rekisteröintilaitteemme ja käyttöjärjestelmämme eivät toimi.

Olin sairaslomalla käsileikkauksen takia lähes kuukauden. Tänä aikana Erpan toiminta meni monta sataa prosenttia huonommaksi. Ensin kevyiden ”jäätelökauhojen” rekisteröintijärjestelmä petti kokonaan ja koko Itellassa ei enää ollut työntekijää - toimihenkilöiden lomautusten takia - joka olisi pystynyt korjaamaan tämän vian. Siitä lähtien työtä on tehty vanhoilla painavilla kapuloilla, joissa osassa on huonot akut ja osassa niin huonot painonapit, että työvuoron jälkeen sormessa on kunnan syyliä muistutuksena työnteosta.

Uusia koneita on saatu osastolle muutamia, mutta niiden suunnittelussa tuntuu jollain insinöörillä menneen kyllä pahasti systeemit ja ideat pieleen. Ne ovat käteen liian isoja ja huonon muotoisia - suunnilleen vanhojen 1980-luvun Finluxin väritelkkarien kaukosäätimien mallisia.

Kaiken lisäksi näissä ”uusissa koneissa” on myös paljon käyttövikoja. Järjestelmät eivät ole vielä 100% sopivia Erpan toimintaan, akut eivät tunnu kestävänsä niissäkään tarpeeksi kauan tai ne vaan yksinkertaisesti tiltaavat vähän väliä käytössämme. Nyt pitääkin sitten esittää työnjohdolle kysymyksiä asiasta: Miksi asiat ovat menneet näin huonoon jamaan? Miksi työllemme tärkeät työvälineet eivät ole kunnossa?

Toinen ongelma Erpassa on viime kuukausina on ollut se, että työntekijöitä ei ole ollut tarpeeksi osastollamme. Kaksi työntekijää kuoli hiljattain ja heidän tilalleen ei ole otettu ketään. Kaksi työntekijäämme on pitkällä sairauslomilla ja yksi pitkäaikainen työntekijämme vaihtoi juuri työpaikkaa. Kuulin kyllä että Itellassa oli jossain välissä rekrytointikieltokin päällä ja se purettiin ainakin hetkeksi Erpan takia. Saimme kaksi uutta osa-aikaista työntekijää osastollemme, mutta se ei auta meitä tarpeeksi. Tarvitsemme lisää vakituksia työntekijöitä, jotka olisivat osastollamme koko työvuoron ajan. Ulkomaan postin määrä on lisääntynyt ja se aiheuttaa paljon lisätöitä ainakin iltavuorolle. Esitän jälleen työnjohdolle kysymyksen: Miksi tähän asiaan ei ole puututtu ajoissa?

Onneksi viikonloput ovat vapaita ja kesän konserttikausi on alkamassa. On hyvä käydä lataamassa akkuja välillä myös ulkomailla. Työkaverit suosivat aurinkorantoja, Espanjaa ja Turkia. Itse kävin viimeksi vaimoni Ullan kanssa Berliinissä. Siellä kannattaa käydä kesällä – on lämpimämpää ja paljon enemmän tapahtumia ympäri kaupunkia silloin.

Ohessa ”pieni” neljäosainen matkareportaasi Berliinin matkastani huhtikuun alussa:

<http://www.u2finland.com/+uutiset>.

Jan M. Ekblad, Hki Pok, Erpa

Pääkaupunkiseudun paikallisjärjestön toiminta

SAK:n Pääkaupunkiseudun Paikallisjärjestö ry:n kuuluvat Helsinki, Espoo ja Vantaa. Uusi paikallisjärjestö on perustettu 28.1.2010.

Syksyllä 2008 aloitettiin paikallisjärjestön toiminnan kehittäminen SAK:n ja TSL:n avustuksella. Työryhmään kuului Helsingin, Espoon ja Vantaan paikallisjärjestön hallitusten jäseniä.

Suunnittelutyön aikana pohdittiin muun muassa järjestöjen toiminnan voimavaroja ja heikkouksia, sekä mietittiin, mihin toiminnassa pitäisi jatkossa keskittyä.

Yksimielisiä järjestöissä oltiin myös siitä, että yhdistymällä saataisiin lisää vaikutusvaltaa pääkaupunkiseudun asioihin ja toimijoita paikalliseen edunvalvontaan.

Mitä SAK:n PPJ tekee?

SAK:n paikallisjärjestöjen päätehtävät voidaan kiteyttää kahteen kokonaisuuteen: - yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen ja edunvalvontaan sekä työelämän edunvalvontaan.

- Yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja edunvalvonta
- Työelämän edunvalvonta
- Järjestäytymisen edistäminen
- Koulutus
- Tiedotus ja viestintä
- Tapahtumien järjestäminen
- Sidosryhmäyhteistyö
- Toiminta poikkeuksellisissa olosuhteissa

Kunnallisiin päättäjiin vaikuttaminen, asuminen, lasten päivähoito, liikenne ja terveydenhuolto ovat asioita joihin haluamme SAK:n pääkaupunkiseudun paikallisjärjestönä vaikuttaa.

Tällä hetkellä PPJ:n hallituksessa ovat Pasilan osastosta **Toni Luttinen** ja **Isto Kuusisto**.

<http://www.sak-paikalliset.fi/paakaupunkiseutu>

<http://www.sak.fi>

Virtanen ja adoptoidut esimiehet

No niin, lomat on pidetty. Paluu arkeen koittaa taas heti maanantaina. Joulukuusi ja Uusi vuosi menivät todella nopeasti. Nyt ollaan sitten vuodessa 2013.

Yritän ottaa torkut ennen iltavuoroa. Kello soi, eväät kassiin ja suunta kohti Ilmalaa Postintaipaleelle ja äkkiä tehtaalle. Leimaan itseni sisään. Vaatteiden vaihtoon. Kavereiden kanssa kahville ja vaihtamaan kuulumiset. Ei ollut tapahtunut mitään uutta mullistavaa, paitsi, että olimme saaneet uudet hienot työtakit. Sitten vain töihin. Laitan työskentelykentän valmiiksi ja alan hommiin. Jonkin ajan kuluttua alkaa tehdä mieli kahvia. Lähdän hakemaan sitä vastaanoton taukotuvasta toivoen, että Batistiini olisi keittänyt sitä.

Tulen vastaanoton laiturialueen kautta, kun samassa huomaan, että laiturilla on miehitetty. Aluksi säikähdän, että mitä, eikö joulukuusi vielä mennytäkään. Ovatko nämä joulutonttuja? Vai nukahdinko ja näen painajaista vappu-ukoista. Monta paksua ja karvaista ukkoa on paikalla. Ja jokaisella lehtiö ja sekuntikello kädessään. Pakko mennä kysymään, että mitä täällä vastaanotossa tapahtuu, onko tämä nyt sitä työn mittautusta? Ei hätää miehet lohduttivat, olemme Virta -hankkeesta.

Tässä pieni johdanto iLean -ajattelumalliin, jonka perimmäisenä tarkoituksena on vähentää tuhlausta. Tuhlauksena nähdään mikä tahansa toimenpide tai työvaihe, joka kuluttaa resursseja, mutta ei lisää tuotteen arvoa. iLean -ajattelussa pyritään virheettömyyden toimintaan. Tuotteisiin on liitetty ominaisuuksia, joilla kokoonpanoprosessissa vähennetään tai jopa eliminoidaan virheiden mahdollisuus ja sitä kautta parannetaan tuotteen laatua. Siten myös turhan työn tekeminen, kuten tuotteen turha siirtely tuotannossa, vähenee.

Ja vähän tietoa iLean:in syntymisestä: iLean -valmistus käsitteenä juontaa juurensa toisen maailmansodan

jälkeiseen Japaniin, missä hiljattain perustetun Toyota Motor Corporationin johto antoi päätuotantoinsinööri Taichi Ohnolle tehtäväksi nostaa tuotannon kapasiteettia merkittävästi. Ongelman muodosti pääoman lähes täydellinen puuttuminen ja konekannan vanhanaikaisuus.

Täytyi siis keksiä sellaisia toimenpiteitä, joilla pystyttäisiin tekemään enemmän vähemmällä. Itellan versio tästä on Virta -hanke. Periaatteeltaan sama, mutta vähän kevennetty versio, joka aloitettiin Logistiikkakeskuksessa viime vuonna ja nyt se on täällä postikeskuksessa. Se alkoi raskaalla ja viikolla 4 olivat käsittelyssä vastaanotto ja kirjeiden manuaalinen lajittelu.

Hanke alkoi prosessikävelyllä, joka käsittää seuraavat vaiheet:

GUI-pisteet, työ- ja yritysturvallisuus, ympäristöasiat ja siisteys. 2 -vaiheeseen kuuluvat arvovirtakuvaukset, joiden tarkoituksena on löytää yksinkertainen työkalu, joka auttaa ymmärtämään materiaali- ja informaatiovirtoja, jotta ne osattaisiin analysoida paremmin ja löydettäisiin hukkan lähteet.

Hukka on työn osa, joka ei tuota mitään: esimerkiksi koodaan laatikoita järjestelmään Eurolavalta, ja kun se tyhjenee siirrän sen pois, jolloin tulee hukkaa. Mutta jos joku muu vie sen pois ja minä jatkan koodausta, ei tule hukkaa. Vaiheita on vielä neljä lisää Dilot & Flow, joissa seurataan päivän ajan työn tekemistä eri vaiheissa ja kello käy. Tutkitaan virtausta ja jatkuva parantamista. Hanke kestää noin yhdeksän kuukautta. Näin VIRTAA lyhennettynä.

Siinä on mukana useita adoptoituja esimiehiä postikeskuksesta. He palaavat hankkeen jälkeen omille paikoilleen. Työnantajan pitäisi pitää infotilaisuus osastolle, jossa tutkimus pidetään. Vastaanotossa sitä ei ollut, joten pidimme oman infon. Kysymyksiä tuli henkilökunnalta aika paljon ja kaikki tuntuvat ymmärtävän Virran vaikutuksen. Mutta oli myös ihan oikeasti: ”Hei mä en usko tuon tuovan mitään uutta” -henkilöitäkin.

Virtaset tulivat sitten illemmällä tekemään havaintojaan. Kyselivät, kellottivat, katselivat ja kirjoittivat lehtiöihinsä kynät savuten. Seuraavana päivänä kyselin henkilöstöltä, miten kaikki oli sujunut, ja työntekijät vastasivat, että ihan hyvin. Tutkijat olivat ihan asiallisia ja kohteliaita ja ihmeissään kysymyksiä kysyessään. Oli ihmetelty miten monta vaihetta kirje saa tullessaan taloon ja siirtyessään prosessiin.

Ja tietysti toivomme, että tuloksia käytetään vain työn parantamiseen. Itse ainakin odotan innolla, että saataisiin jotain uutta aikaan ja mielelläni annan osaamiseni hankkeen käyttöön, jos siitä vain on hyötyä kaikille. Olen jo omaksunut viisi ässää käyttööni: viisi ohjetta.

1. LAJITTELE - poista tarpeeton tavara
2. JÄRJESTÄ - paikka kaikille ja kaikki paikallaan

3. KIILLOTA - saavuta pysyvä siisteys
4. YHDENMUKAISTA -määrittele standardit ylläpitääksesi vaiheet 1,2 ja 3
5. YLLÄPIDÄ - tee jatkuvasta noudattamisesta automaattista

Ja tietenkin aina, kun mahdollista kysyn hankkeen vetäjältä miten ja missä mennään ja tietenkin tietoja saan myös esimieheltäni, joka on mukana hankkeessa?

Melkein Virtalainen **Jari Havunen**
Luottamusmies Hki pok, vastaanotto

PS Terveiset Katille, joka jäi eläkkeelle tammikuun lopulla: nauti ansaitusta vapaasta, äläkä vaan vastaa tekstiviesteihin kello yhden aikaan, ettet joudu töihin.

Kierreluisun fallinen ulottuvuus

Erikokoiset, -muotoiset ja -hajuiset fallossymbolit ovat taiteen maailmassa kuin lapset liikenteessä: niihin törmää kaikkialla. Ja ihmekös tuo, kun niin kustannustehokkaita veitikoita ovat. Toisin kuin luullaan, suuri koko ei ole kohtalon kysymys, sillä niiden avulla kerrotaan paljossa vähän ja vähässä paljon.

Mutta jotain aina kerrotaan, ja kautta aikojen niihin on koodattu tiettyjä sanattomia viestejä, joita halutaan välittää muille yhteisön jäsenille: katsokaa ja kunnioittakaa, olen rikas, menestyn elämässäni, voitaa sinut. Ne lukijat, jotka harrastavat viime vuosituhaten villitystä, televisiota, muistanevat sarjan Ketonen ja Myllyrinne, jossa eräs feministi teki osuvan havainnon: patriarkaalinen sorto juhlii sotaparaateissa, joiden falloksen muotoiset ohjukset pilkkaavat naisen fysiologiaa. Tästä on myös laulanut System of a Down, vammaisista koottu bändi, eräs tämän vuosituhaten villitys.

Mutta tässä tapauksessa lähemme tyystin toiseen suuntaan. Tulkintaamme ohjaavana vihjeenä toimii teoksen kierteistä DNA -ketjua muistuttava muoto. Tämä vaatimaton patsas paljastuukin terhakaksi elinvoiman ilmaukseksi. Elin ja voima, elinvoima!

Tarkoitukseni ei ole sanoa, että voitokkaan yrityksen johdossa on oltava täysiä mulkkuja, vaikka olen toisaalta kuullut, että naisjohtajallakin täytyy olla munaa. Pikemminkin tässä lähestytään erästä työmme perustavanlaatuisimmista ideoista: jos sinulle lähetetään jobin postia, olet luultavasti elossa, ehkä. Ja kääntäen: vain hengissä olevat ihmiset pystyvät taistelemaan mainostulvaa vastaan ja palauttamaan ne kirjakerhon askarteluoppaat. Todellakin: meidän käsiemme kautta kulkevat kirjeet, lehdet ja paketit ovat osoituksia elävästä, monimuotoisesta sykkivästä elämästä.

Tätä on syytä arvostaa – niin meidän kuin noiden elävien ihmistenkin. Otetaanpa tähän esimerkinomaisesti tällainen yleisluontoinen tilanne: sanotaan, että joudut sanaharkkaan jonkun sinulle entuudestaan tuntemattoman henkilön kanssa. Näin voi tapahtua vaikka Oivan edessä perjantaina klo 3.20 ennen taksiin syöksymistä, koska: ”Hei mä en tiennyt, että se on sun puoliso ja haista ite, se oli kuule ihan oikea tanssiliike”. Tällöin sinun täytyy sanoa lujasti ja päättäväisesti: ”Ollos kimpaantumatta, sillä sinun postisi, tuo elämän virta, liplattaa somasti sormieni lävitse ja kätkee minun kätteni työn”. Tilanteen ylle laskeutuvan hämmennyksen turvin postininjaillet muualle.

Poni Kalevi

Toveri! Ilmianna taideteos postikeskuksesta:

ponikalevi@gmail.com

PAU :n liittokokous lähestyy

Kuva viime liittokokouksesta vuodelta 2009. Puhumassa SAK :n puheenjohtaja Lauri Lyly.

Kaikki, jotka ovat lukeneet Reitti-lehteä ja muutenkin seuranneet PAU :n tiedottamista, tietävät, että kesäkuun alussa 2013 pidetään PAU :n 24. liittokokous. Se on liittotasolla jokseenkin sama tapahtuma kuin vuosikokous ammattiosastoissa. Liittokokouksessa annetaan risut ja ruusut liiton nykyiselle johdolle, asetetaan suuntaviivat seuraavalle neljälle vuodelle ja valitaan uusi liiton johto. On hyvä kertoa jäsenille hieman siitä, mitä liittokokous oikein on ja mitä se merkitsee osastossa.

Asiakirjat

Ennen kuin liittokokous keskiviikkona 5.6. klo 11.00 avataan, on muun muassa ammattiosastoissa ehtinyt tapahtua paljon. Virallisesti kokousvalmistelut alkavat jo keskitalvella, kun liitto pyytää osastoilta liittokokouksesityksiä. Pasilan osastokin käsitteli yleisessä kokouksessaan reilut kymmenen esitystä. Ammattiosastot ovat tehneet kesän liittokokoukselle yhteensä 105 esitystä. Koska työehtosopimusten teko ja niiden valvominen ovat liiton tärkeimmät tehtävät, niin esityksiä on tullut eniten sopimuspolitiikasta, kaikkiaan 62. Lähes kaikkiin työehtosopimuksen kohtiin on tullut parannusehdotuksia.

Tässä ei ole mahdollista käydä niitä tarkemmin läpi, mutta eniten esityksiä on tullut palkoista, palkan osista ja työaikajärjestelyistä. Myös työsuojeluun ja työympäristöön liittyvät asiat ovat olleet suosittuja. Liittohallitus on rustannut nipun asiakirjoja tehdyistä esityksistä ja muistakin asioista, joita valitut kokousedustajat käsittelevät, ja joissa liiton toiminnan

suuntaviivat hahmottuvat. Myös kaikki 105 esitystä käydään kokouksessa läpi, eli osastojen edustajat voivat kokouksessaan runnoa esityksiään läpi. Kovin yksityiskohtaisia tavoitteita ei voida asettaa. Neljä vuotta on pitkä aika ja siinä käydään läpi useammatkin sopimusneuvottelut.

Runsaasti keskustelua herättänevät liiton säännöt ja talous. Keskeisin sääntöuudistus on tällä kertaa liittovaltuuston vallan kasvattaminen. Valittava valtuusto voisi nostaa tai laskea jäsenmaksuja sekä muuttaa osastojen jäsenmaksupalautetta kesken liittokokouskauden. Yksi jo ikuisuuskymsymykseltä vaikuttava asia on jäsenmaksukatto, eli kaikista eniten tienaavat eivät maksaisi palkastaan samaa prosenttia jäsenmaksua, vaan maksimissaan 58 € kuussa. Tämänkin maksun tarkistaisi liittovaltuusto vuosittain.

Noin perheraamatun kokoinen kokousmateriaaliansio on toimitettu kokousedustajille huhtikuun puolivälissä eli siinä on osallistujille iltapuhdetta pitkäksi aikaa.

Henkilövalinnat

Myös henkilövalintoja alettiin valmistella jo alkutalvesta. Pasilan Osasto valitsi 16 kokousedustajaa. Olemme siis suurin ryhmä kaikkiaan 202 kokousedustajan joukossa. Liittokokoukseen on kutsuttu 291 henkilöä; virallisten edustajien lisäksi paikalla ovat koko liittohallitus, liiton toimiston väki ja lisäksi joukko vieraita Suomesta ja ulkomailta. Liittokokousta seuraavat ahkerasti myös eri tiedotusvälineiden edustajat.

Osastomme on esittänyt liiton istuvalle puheenjohtajalle Esa Vilkunalle jatkokautta. Tuskin hänelle haastajaa ilmaantuu. Liiton hallinto, liittohallitus ja -valtuusto tulevat olemaan seuraavalla kaudella jonkin verran pienempiä kuin nyt. Hallintoon henkilöitä valittaessa on ohjeiden mukaan huomioitava liitossa vaikuttavat eri ryhmät ammatin, sukupuolen ja alueellisen tasapuolisuuden mukaan. Mutta kun paikat vähenevät ja kiinnostus eri hallintoelimiin pysynee entisellään, on odotettavissa mielenkiintoisia vääntöjä ehdokkaiden kesken.

Tulevia edustajia odottaa työntäyteiset neljä vuotta, valittiin heidät sitten liittohallitukseen tai -valtuustoon. Heti alkajaisiksi on edessä uuden työehtosopimuksen tekeminen ja varmasti haastetta riittää muutenkin vaikka kuinka paljon.

Pasilan Osaston edustajat liittokokouksessa

Aarnio Helena
Heikkilä Eija
Herranen Pekka
Hurre Ahmed
Hyöky Riina
Jantunen Timo
Kaiponen Jouni
Kuikka Maarit
Kuusisto Isto
Lampi Ali
Luttinen Toni
Pulkinen Joonas
Saksala Toivo
Syrjäläinen Tuula
Touhonen Pertti

Osaston internetsivut pyrkivät palvelemaan Pasillin lukijoita mahdollisimman tiiviisti koko liittokokouksen ajan osoitteessa: www.pasilanosasto.pau.fi.

Topi Saksala, Hki Pok

Pasilli 8862

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetyksen tunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetyksen tunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____/____ 20____ -- ____/____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____
HOITOVAPAA _____
PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____
ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN
KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA)
OPISKELU _____
ASE/SIIVILIPALVELUS _____
TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.